ſentẽtia diffinitiua ꝑ modū nullitatꝭ.vel attemptati.vt in.c.nõ ſolū.ꝺ app.li.vi. Etſi apparere põt ꝙ male fuit appellatū.appareret illū primo ↄtumacem fuiſſe.⁊ ſic nil reuocabit. So.dic vt h nõ.in gl.magna ꝓpe fi.in vẽ.ꝫ ꝑm hoc. Ex cui⁹ ſolõne bñ nõbis ꝙ iterꝝ appellans a diffinitiua non cogit̃ proſequi primã interpoſitam ante ſententiam.ꝫ põt proſequi ſcdam.poteſt enim eſſe multum vtile proſequi potius ſcdam ꝙ̃ primam Forte enĩ fuit interpoſita ad iudicẽ magis cognitū appellanti. Item poteſt eſſe ꝙ tꝑe ꝓſecutionis ſcꝺe et lapſū tꝑs ꝑme ꝓſequẽde ꝛc̃ vt in gl. Conclude ergo ꝙ eſt in optione appellãtis etiam a diffinitiua ꝓſequi primã vel ſcdam.ñ alio impedimẽto canonico excludat̃. vt hic in fine lr̃e. Etſi ꝓſequendo ſcdam excipiat̃ de nullitate ꝑme ⁊ ꝑ ↄſequens de ↄtumacia appellãtis.poterit replicare appellans ꝺ iuſta appellõne.de qua iudex incident̃ cognoſcet ad effectū an ſit admittenda ſcda vel non.vt in fi.gl.magne.quã nõ.

Nõ ex glo.magna in ꝑncipio quattuor modos ꝑ q̃s quemlibet appellõ ab int̃locutoria manifeſte dicit̃ friuola. Et q̃libet illorū modorū excludit a facultate denuo appellandi. Et nõ ſingulariter quartū modū qꝛ neſcio alibi ñ hic.videlꝫ ꝙ ſi iudex ad quẽ ꝓnunciat cauſã expſſam in appellõne fore falſaꝫ.⁊ ideo dicit̃ appellans manifeſte ↄtumax.ñ ↄpareat q̃i tacendo vr̃ adq̃euiſſe illi ꝓnunciationi. Et intelligo qñ iudex ꝓnūciauit h in pñtia appellãtis. Nã ſi ad h illū citauit non tenet̃ ↄparere.vt in.c.ſi a iudice.de appl̃.li.vi. ⸿ z° nõ ꝑncipalr̃ ex gl. magna q̃s dicat̃ verus ↄtumax.fictus.euidens ⁊ manifeſtus. In h enĩ ponit gl iſta multas opi.tandẽ approbat opĩoneꝫ magis ↄmunẽ vt veruſ ↄtumax dicat̃ quẽ citatio apprehendit.ñ doceat de ltĩmo impedimento.⁊ idem dicit in fi.gl.in citato a iure vt etiam talis dicat̃ verus ↄtumax ñ doceat de ltĩmo impedimẽto.qꝛ forti⁹ cadit vera cõtumacia in citato ꝑ ius ↄmune.qꝺ ignorare nõ licuit ꝙ̃ in citato a iudice. ⁊ in h nõ. fi.hui⁹ gl.ſinglr̃. Et vide ad vtrunqꝫ dictū qꝺ nõ.i cle.cãm.de do.⁊ ↄtu in gl.penl̃t. Euidens ſeu manifeſtus ↄtumax ẽ qui nuncio citanti reſpondet ſe nolle venire. Sꝫ an h ſufficiat dicere extra iudiciū.vide tex ſingularẽ iūcta gl.in.c.venerabilib⁹.ꝟ.ſecus.de ſentẽ.ex.li.vi. Fictus ꝺo ↄtumax ẽ quẽ citatio nõ apprehendit. vtputa qꝛ fuit citat⁹ ad domū nec ↄparuit in t̃mino ꝑfixo.qꝺ limitat gl.ñ iudicialiter ꝓbari poſſit ꝙ citatio ad eius noticiam peruenit. tūc enĩ ſatis põt dici verus cõtumax.niſi ꝓbet de legitimo impedimẽto.q̃ nota.qꝛ ſatis placẽt. ⸿ z° ex eadẽ glo.magna nõ ꝙ verus ↄtumax in nõ veniendo nõ appellat. fortius nec euidens ſeu manifeſtus.fictus autem mõ ꝑdicto appellat Nota tamen in hoc nouū ⁊ ſingulare dictum glo.qualiter iudex a q̃. ⁊ iudex ad quem debent ſe habere cum ſcilꝫ ↄtumax pñſus appellat.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-584/0044

Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt

gefördert durch die DFG